

Sygn. akt VI U 2097/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Wilczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 marca 2014 r. w S.

sprawy A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek odwołania A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 29 sierpnia 2013 roku nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. D. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 12 lipca 2013 roku.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2013 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. D. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, iż bezpośrednio po dniu 30 czerwca 2011 roku tj. po rozwiązaniu umowy o pracę nie zarejestrował się w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna, lecz podjął zatrudnienie na umowę zlecenie.

Ubezpieczony w odwołaniu z dnia 15 października 2013 roku zaskarżył powyższą decyzję wnosząc o przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. A. D. zarzucił organowi rentowemu błędne ustalenia w zakresie interpretacji przepisów prawnych związanych z faktem, iż podjęcie przez niego pracy na umowę zlecenie po rozwiązaniu umowy o pracę stanowi przesłankę do odmowy otrzymania świadczenia przedemerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości, podtrzymując argumentację sformułowaną w zaskarżonej decyzji. Podkreślił, że wnioskodawca po rozwiązaniu umowy o pracę z (...)w S. podjął zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia (od 1 lipca 2011 roku do 31 grudnia 2012 roku), w związku powyższym nie spełnia warunków do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn dot. zakładu pracy nie zarejestrował się w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. D. urodził się (...).

W okresie od 1 marca 1997 roku do 30 czerwca 2011 roku ubezpieczony był zatrudniony na (...) w S.. Stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem w związku z art. 10 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz.U. nr 90, poz. 844 ze zm.).

Dowód :

- świadectwo pracy z 30.06.2011 r., k. 5-6, pl. II akt rentowych

W okresie od 1 lipca 2011 roku do 31 grudnia 2012 roku A. D. pracował na umowę zlecenie w firmie (...) spółce z o.o., w ramach której wykonywał prace polne zgodnie z metodologią (...) na polu w Ł., sprawował nadzór nad polami doświadczalnymi oraz opracowywał i przygotowywał raporty.

Dowody :

- umowy zlecenia wraz z rachunkami, k. 7-41, pl. II akt rentowych

Od dnia 2 stycznia 2013 roku A. D. został zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w S.. Prawo do zasiłku dla bezrobotnych przysługiwało mu od dnia 10 stycznia 2013 roku do 9 stycznia 2014 roku.

W okresie pobierania zasiłku ubezpieczony nie odmówił przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Dowód :

- zaświadczenie z 8.07.2013 r., k. 42-43, pl. II akt ZUS

- zaświadczenie z nr 75/2013 r. z 11.07.2013 r., k 44, pl. II akt ZUS

W dniu 11 lipca 2013 roku ubezpieczony złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne.

Dowód :

- wniosek, k. 1-2, pl. II akt ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu okoliczności faktyczne były niesporne, zaś proces sprowadzał się do rozstrzygnięcia prawnego, czy wymagany okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych powinien przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Organ rentowy odmówił bowiem ubezpieczonemu prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, iż ten bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy nie zarejestrował się w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna, lecz podjął zatrudnienie na umowę zlecenie.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 r., Nr 120, poz. 1252 z późn. zm.), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co

najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych Dz.U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.)[1], zwanej dalej "ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych", i za ten okres opłacała składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy

lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Z kolei przepis art. 2 ust. 3 powoływanej ustawy stanowi, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Wątpliwości jakie w praktyce orzeczniczej wywołał przepis art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, co do tego czy wymagany okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych powinien przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1, w istocie rozstrzygnął ostatecznie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 lipca 2013 roku (III UZP 3/13), w której stwierdził, że wykładnia semantyczna, systemowa, teleologiczna i funkcjonalna prowadzą do konkluzji, że nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego nie jest uzależnione od pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych bezpośrednio po zakończeniu okresów, wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy. Sąd Najwyższy wskazał, iż z kwestionowanych przepisów w sposób jednoznaczny wynika, że nie ma obowiązku zgłoszenia się

w urzędzie pracy bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, ale racjonalne i celowe jest podjęcie prób znalezienia nowej pracy (działalności zarobkowej). Dopiero, gdy próby takie zakończą się niepowodzeniem, niezbędne będzie otrzymywanie zasiłku dla bezrobotnych. W ocenie Sądu Najwyższego interpretowany przepis wyraźnie dopuszcza rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem przez pracownika, czy na zasadzie porozumienia stron; odnosi się zatem do sytuacji, gdy po utracie pracy lub źródła utrzymania z przyczyn niezależnych od osoby w wieku przedemerytalnym, pomimo wysiłków takiej osoby, nie może ona zależeć satysfakcjonującej i stałej pracy. Sąd Najwyższy podkreślił, iż świadczenie przedemerytalne powinno być przyznane tylko w sytuacji, gdy osoba w wieku przedemerytalnym nie ma rzeczywistej możliwości znalezienia zatrudnienia, co powinno być poprzedzone aktywnym poszukiwaniem takiego źródła przychodów, bowiem celem ustawy jest wspieranie aktywności takich osób, a nie - propagowanie biernej postawy.

Powyższy pogląd Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela i aprobuje.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w dniu 30 czerwca 2011 roku doszło do rozwiązania stosunku pracy łączącego ubezpieczonego z (...) z przyczyn nie dotyczących pracownika i w tej dacie ubezpieczony pozostawał w tym stosunku pracy przez okres dłuższy, niż 6 miesięcy. Po rozwiązaniu stosunku pracy ubezpieczony podjął zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia na rzecz firmy (...) spółki z o.o.. Niezwłocznie po zakończeniu ostatniej umowy zlecenia łączącej go z ww. spółką złożył wniosek do urzędu pracy i nabył prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Sam fakt podjęcia przez wnioskodawcę pracy w ramach umowy zlecenia, nie oznacza jednak, że A. D. utracił prawo do świadczenia przedemerytalnego. Jak wskazano powyżej, przerwa pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do zasiłku, spowodowana podjęciem działalności zarobkowej, pozostaje bez wpływu na prawo wnioskodawcy do świadczenia przedemerytalnego. Uznanie, że w związku z zawarciem umów zlecenia po rozwiązaniu stosunku pracy, A. D. nie spełnia warunku określonego w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku, nie znajduje bowiem oparcia w przepisach obowiązującego prawa.

W tym stanie rzeczy Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu A. D. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 12 lipca 2013 roku.

Zarządzenie:

1. (...)
2. (...)
3. (...)